

ערב הבחירות הפנימיות ב"מפד"ל. קיבל רב צעיר מרמת-גן הודעה לבוא לפגישה בבניין הקסטל. המזמין: האיש החזק, רפאל בן-נתן, מזכ"ל המפלגה.

הרב הצעיר, ספרדי, המשימ כרב באחד מבתי הכנסת ברמת-גן, התפלא. ממי שמע עליו בן-נתן?

הוא הגיע לפגישה, כשנכנס ללישכתו של בן-נתן, הופתע לגלות כי המזכ"ל הכליכול מכיר את ההיסטוריה המיישפתת שלו, את הוריו, קרובי-מיישפתתו ואת כל השושלת. כשגמר בן-נתן לספר לו על גילגולי מיישפתתו, בירך אותו על כך שהוא, כבחור צעיר, רוצה להתמודד בבחירות. בן-נתן הסביר לו כי מקומו הוא בסיעת למיפנה.

הרב הצעיר סירב להצטרף לסיעתו של בן-נתן. כמשך שבועיים ניסה בן-נתן, פעם ועוד פעם, להיפגש איתו ולנסות לשכנעו.

כשהמאמצים לא הועילו, והצעיר הודיע כי הוא נחוש בדעתו שלא

השניה: בהתמודדות על תפקיד המזכ"ל המדיני. חברים ייעצו לו שלא יילך להתמודדות זו ויקבל את ההצעות שהביאו לפניו אנשי מצ"ד והצעירים. אך לא איש בבן-נתן יוותר. אין הוא רגיל לשכאלה. הוא החליט, "הכל או לא-כלום" וקיבל לא-כלום.

האיש החזק, הרגיל לנצח בכל מאבקיו, הרגיל להוביל את אנשיו כרצונו, הרגיל לכופף את מתנגדיו, הפסיד שוב. הפעם לא בתוך סיעתו, אלא לייביו הגדולים, סיעת-הצעירים. שאול יהלום, נציג הצעירים שהתמודד עימו, ניצח. אחד הצירים אמר כי השיגאה לבן-נתן היתה כה גדולה, שאפילו היו מעמידים נגדו בובה, היא היתה זוכה. כשנודעו תוצאות ההצבעה, סיכם אותם כ"פסיכוזה העוברת על המיפנה לגה".

"בנית", אמר, "עברתי עבודה אפרה ויומיומית, שירתתי את ציבור החברים. יצטער עכשיו כל מי שדוקק היום למה שעשיתי ולא ימצא כתובת. אותי מעניין דבר אחד: שהמפד"ל תה

סופו של סנדק

הוא דפק את ראשו בקו, קרא לאמבולנס ופרץ בבני — אך הוא שלט במפד"ל שילטון מוחלט. השבוע נשבר רפאל בן-נתן

יה חזקה. כששאל אם סיעתו מתכוונת לרוץ בתוצאות ההצבעה, אמר: "למיפנה היא 47 אחוז מהמיפלה. ועדת יגרי-פריבס גרמה לכך ש-47 אחוז אלה יהיו עתה בחזק".

"להזמין אמבולנס!"

ב מתנגדיו מודים שבן-נתן עבר עבודה אפרה ויומיומית. הם מגדירים את עבודתו כמי שעבד לשם שמיים, ולא לקח דבר לכיסו. בן-מאיר הגדיל ואמר בוועידה כי — בפארא-פרזה לעבר ה' — היה בן-נתן עבר של המיפלה.

הוא התחיל את עבודתו במיפלה לפני 40 שנה כנוכח-מיסים. לאט-לאט בנה לו עוצמה, ובמשך 10 השנים האחרונות שלט כמזכ"ל המפד"ל באימפריה הכלכלית האדירה.

הוא עלה לארץ ב-1941 מפולין, נשא אשה לילדת-הארץ והתחיל את עבודתו כמדריך בני-עקיבא בפתח-תיקוה. אחר-כך עבר לקיבוץ עלומים — קיבוץ סעד של היום — ומ-1951 הוא גר במושב חמד. הוא נוהג לספר כי בכל בוקר, לפני שהוא יוצא לעבודתו בקסטל, הוא עורך את ערוגות חלקת אדמתו הקטנה. יש לו חמישה ילדים, רובם נשואים למיורחיים. "אצלי יש אינטגרציה", הוא נוהג לומר, "כמו שצריך להיות במדינה".

לבושו פשוט וצנוע. אין לו רשיון נהיגה. שנים רבות היה לו נהג-מונית קבוע, מתחנת שינקין בתל-אביב. בכל סניפי-המיפלה הכירו את נהג-המונית, שהיה מסיע אותו ימים ולילות לבני-קוריו בסניפים ולשמחות.

הוא עבי-גוף, דמותו כשרנית, יש לו אף גדול ועיניים פיקחיות בצבע כחול. הוא אוהב לתבל את דבריו באידיש עסיסית. הוא יודע לספר בדיחות, ונהג נה בעיקר במדיחות גסות.

הוא זדהב לאכול, וידוע כזולל וסובא. את ארוחות-הבוקר הוא נוהג כבר שנים לאכול באחד מבתי-הקפה הידועים ברחוב איבן-גבירול, ואת ארוחות הצהריים כאחת המיסעדות ההונגריות ברום תל-אביב.

כשהוא כועס ומתרחח, פניו מאי-דימות. הוא רגשני ונוטה לבכות. בקסטל אומרים שהוא שקחן ביני-לאומי. כשדבריו אינם מתקבלים בני-שיבות, הוא משתולל, מרביץ לעצמו נרקות, דופק את הראש בקיר, או שנשכך על הרצפה משתטה, מתעלף, מכריז על התקף-לב וצועק: "אני לא יכול יותר! אי-אפשר יותר! להזמין לי אמבולנס!"

מילה, ברימיצווה או הלוויה, זהו סוד כוחו. אומרים בקסטל, החבורה שעבדה איתו היתה מורכבת ברוב כלל מקשישים מיורחיים. מין קבוצה נפרדת במפד"ל. הם לא עשו צרות. את משכורתם קיבלו ממנו כגובי-מיסים, מוכרי-סניפים. חברים במועצות-דתיות, כתמורה הביאו קולות לסיעה הגדולה. הוא הקפיד לתת עדיפות על-יונה לאנשיו. על חשבון אנשי-מיקצוע, והם אמרו הן.

בבית-המיפלה מספרים שלמה לקת-המיסים לא הכניס איש-מחשבים או מנהל-חשבונות, אלא את אחד מחבריו הקשישים.

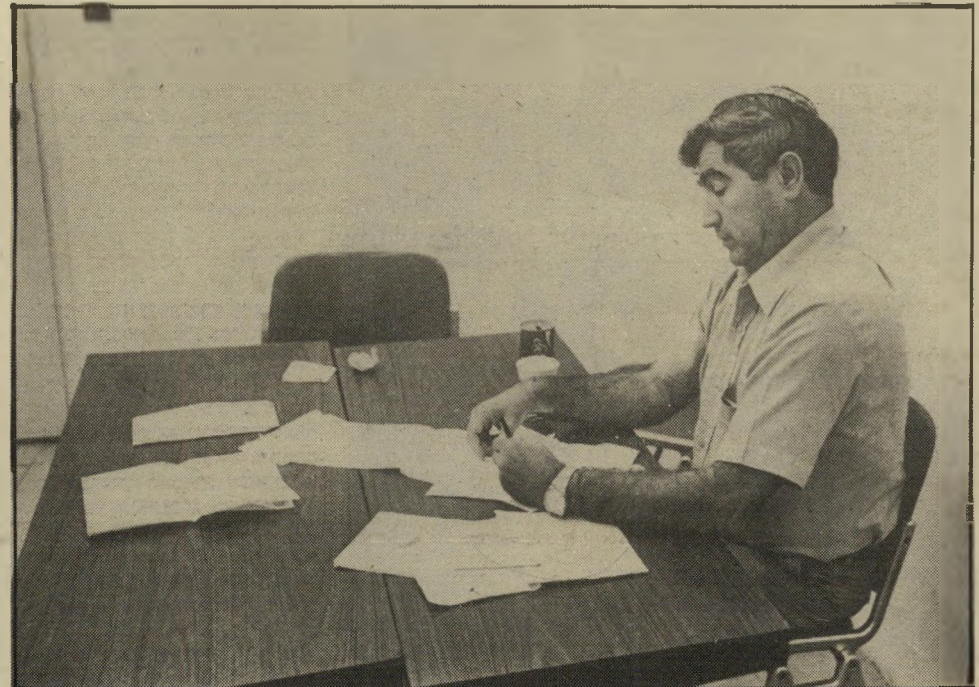
אי-שהמנגנון, האיש שהיה הדבק של סיעת למיפנה, הסיעה הגדולה

במפד"ל, איבד השבוע את כוחו. ובעיקבותיו תפסור הסיעה מאלוה.

"פסיכוזה במיפלה"

כ שהחליטה ועדת יגרי-פריבס על שינויים במפד"ל, לא נטה, כלשון המעטה, רפאל בן-נתן לקבלם. האיש, שהיה מחובר במשך 10 השנים האחרונות לרוקטור בורג, לא היה מוכן לקבל את המלצות יגרי-פריבס, שקראו להחלפתה של הנהגת-המיפלה ולר-מוקראטיזציה.

בורג נאלץ, בעיקבות המסקנות, להודיע על התפטרותו. בן-נתן החליט כי אברהם מלמד, חברו, הוא שיחליף את השר הניצח.

מועמד-לממשלה המר מכין את נאומו-הניצחון שלו. כמה זמן תענישו אותי על שהצבעתי בעד השלום?

להצטרף לסיעת למיפנה. גילה להפ-תעתו כי ההקצבה בסך 200 שקלים. שאותה נהג לקבל אחת לחודש מהמועצה הדתית ברמת-גן, נפסקה. בן-נתן את ההוראה.

זהו אחד הסיפורים מיני רבים הנשמעים בקסטל. הוא היה אופייני לדמותו של האיש החזק במפד"ל. הבוס של המיפלה, הסנדק הגדול, מי שמושך בחוטים.

כל הלוויה

ל מיפלה הדתית-לאומית אימי פריה כלכלית אדירה. בנק המיז-רחמי, חברת הבניה משהב הסתדרות הפועל המיוחתי, המפד"ל חולשת על אלפי מישרות; גובי מיסים, מיסגחי כשרות, ראשי מועצות דתיות, חברי מועצות דתיות, שוחטים, מערכת-החיי-נוך הממלכתית-דתית, הכוללת מורים, מנהלים, שרתים ועוזרים. למפד"ל יישיבות תיכוניות, מוסדות-תרבות, מוסדות-חינוך, בתי-אבות, מוסדות-צדקה, קופות-גמל, קרנות-פנסיה.

בכוח האדיר הזה החזיק אדם אחד: רפאל בן-נתן.

הוא סידר פרנסה למיישפתתו-פלו-נית מקרית-שמונה, הוא שנתן תוספת למישרות למוכרה אלמונית בקסטל. הוא שראג לסידור מקום בבית-אבות להברי-מיפלה פלמוני.

בן-נתן הוא האיש השולט בקרנות ובכספים הגלויים והסודיים. אחר מי עובדי הקסטל סיפר כי עד שילמד מחליפו של בן-נתן את כל הסודות יעבור זמן רב, וקשה להניח שבכלל יידע אי-פעם את הכל. רבים הם שקיבלו תוספות לשרתם או עזרה אחרת מקרנות עלומות, שרק האיש החזק יודע על קיומם.

אך לכל דבר יש תמורה. התמורה אינה גדולה: בן-נתן מחייב את מקבלי התשובות להיות חברים בסיעת למיפנה.

עקב נצד אגודל בנה רשת של אנשים החבים לו תודה. הוא מכיר כל מוכרי-סניף קטן כמו הצור, וכל מוכר מועצה-דתית קטנה כמו עתלית. הוא שולט בכל אלה, והבריג את כולם בהתקשרויות מחייבות.

לעולם לא אמר: אין לי זמן. חדרו בקסטל היה תמיד פתוח למבקשים להיפגש עימו. הוא הכיר כל אדם שפר-נסתו תלויה במיפלה. ידע בפרטי-פרטים את המיישפתתו של כל איש שבא למישרדו. הוא גם נהנה מיריעה זו.

תמיד הגיע לכל התונה, ברית-